

Hatan részesültek elismerésben

1996-ban készült el az Árpád Emlékmű Környén, így idén már 16. alkalommal biztosított a Millecentenáriumi Emlékpark méltó helyszínt a Szent István király tiszteletére rendezett ünnepségnek.

Ezer évvel ezelőtt úgy tűnhetett, Szent István lehetetlen feladatra vállalkozik. Az akkor már megszilárdult hatalommal rendelkező európai uralkodóházak is kétkedve szemlélhették, ahogy a harcos, keleti nép régi életét maga mögött hagyja,

és új életre rendezkedik be itt, a Kárpát-medencében. A történelem azonban Szent Istvánt igazolta: népek jöttek-mentek, világhódító birodalmak tűntek el a történelem süllyesztőjében, a magyar nép azonban megalapozta, felépítette otthonát Európában – hangzott el Beke László ünnepi beszédében augusztus 20-án. A polgármester az ezer esztendő örökségének felbecsülhetetlen értékére is felhívta a figyelmet, azt kívánva, hogy mindenki találjon tehetségének megfelelő feladatot hazánk

építése során, hogy mindenki elhelyezhesse saját követ az ország épületében, így váljon.

Az ünnepi gondolatok és a Német Nemzetiségi Dalkör műsora után a környei önkormányzat és testvértelepülése, Tardoskeda, a helyi Német Nemzetiségi Önkormányzat, valamint a Környei Németek Baráti Köre képviselői helyezték el az emlékezés és kegyelet koszorúit az Árpád Emlékműnél, majd Bedy Sándor plébános szentelte meg az új kenyeret, amelyre Szemeti Ferenc tiszteletes osztott áldást.

➔ 2. oldal

Hagyomány, hogy a környei önkormányzat az államalapítás ünnepén ismeri el azok tevékenységét, akik kiemelkedő teljesítményükkel öregbítk a község hírnevét, vagy áldozatvállalásukkal vívják ki a település közösségének megbecsülését.

Amiről kevesen tudnak

Volt a Tatabányai Bányász élvonalbeli labdarúgó csapatában egy környei meghatározó és nélkülözhetetlen „csapattag” több mint két évtizedig. Lakat, Temesvári, Tornyi edzősége alatt teljesített szolgálatot, a pályán mégis csak a mérkőzés előtt lehetett látni... bejárta a pályát, feltérképezte, hogy a küzdőtér mely részén milyen a talaj, mély-e vagy éppen kemény, hepe-hupás?

➔ Cikk a 9. oldalon

„Lepipálták” a gyerekek a felnőtt horgászokat

Míg a sörfesztivál részeként rendezett felnőtt horgászversenyre nevezőknek csupán egyharmada dicsekedhetett azzal, hogy nem maradt üresen a szájja, addig a Környei Horgász Egyesület hagyományos gyermek versenyén, augusztus 18-án megduplázódott az arány. Azaz, a csemeték szépen „lepipálták” szüleiket.

A nemes versengésre 19-en érkeztek apuval, anyuval, vagy a nagyszülőkkel a tó partjára, s ezúttal a gyengébbik nem erőfölénybe került, hiszen fiz leány és kilenc fiú búvította a

vízet órákon keresztül, s várta a horgászszerencsét, ami tizenháromnak kedvezett is. A legifjabb horgász ó, míg a legidősebb 14 éves volt, mégis felnőttekre jellemző komolysággal figyelték az úszót, készítették a csalikat, s várták a fogást, ami jellemzően egy-egy törpeharcsa személyében érkezett meg. A verseny lezárásakor, a mérlegelés ideje alatt pedig két-három fiatalember szintén a felnőttekhez hasonlóan nézegette a bírák padján és mellette felsorakoztatott értékes ajándékokat, abban bízva, hogy ők lehetnek azok a jutalmazottak, akik hazavihetik.

A horgászszerencse ezúttal Bódi Bencének kedvezett leginkább, akinek összességében 1 kilónyi hal akadt a horgára, így a két legértékesebb horgászból közül ő választhatta ki, mellyel szeretne mostantól „vadászni” a halakra. A második helyezettnek, Kugler Milánnak sem volt oka bánkódásra, hisz ő is egy minőségi horgászbóttal, a képzeletbeli dobogó harmadik helyén végző Alapi Krisztián pedig egy orsóval zárta a versenyt, s mellettük még további öt nevezőnek nyújtott át különböző horgászfelszereléseket, összességében 40 ezer forintnyi értékű ajándékot Török Mihály egyesületi elnök. Zárásként a szervezők azt is megállapíthatták, hogy az ifjú hölgyek is szépen helytálltak, hiszen a díjazott első nyolc helyezés közül négyet szereztek meg. Negyedik lett Reichnach Fanni, ötödik Fóthi Norbert, hatodik Daróczy Vivien, hetedik Aszalós Réka és nyolcadik Fóthi Lora.

Vidáman az iskolában

Ki gondolná, hogy akad gyermek, aki nyáron is „jár” az iskolába, s ráadásul jókedvűen, vidáman. Pedig közel félszáz gyermek tette ezt idén is augusztus első két hetében, amikor az önkormányzat ismét megszervezte a már hagyományos nyári táborát a környei iskolában.

A két hét alatt a gyerkőcök programjairól Magyarits Katalin és Staudinger Ágota gondoskodott, s a fiúk, lányok valóban nem unatkoztak, hiszen a „menetrendben” szerepelt mozi, hajókázás, kisonatozás Tatán, játszótérek felfedezése Tatabányán, hennafestés, rengeteg kézműveskedés, no meg természetesen strand.

A résztvevők mindemellett már az új tanévre is ráhangolódtak kicsit, szeptembertől a szalvátatechnikával készített üzenő füzeteik, könyvjelzőik emlékeztetik őket a táborra, s arra, hogy nyáron milyen jó és élvezetes volt iskolába járni.

PÓTBEIRATKOZÁS A MŰVÉSZETI TAGOZATOKRA!

A Kísfaludy Mihály Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény művészeti tagozatának 2012/13-as tanévére pótbéiratkozást tart a gazdasági irodában az alábbi napokon:

- szeptember 4-e (kedd) és szeptember 6-a (csütörtök) 13.00 és 16.30 óra között
- szeptember 7-e péntek 12.00 és 15.30 óra között
- szeptember 11-e (kedd) és szeptember 13-a (csütörtök) 13.00 és 16.30 óra között.

Választható tanszakok:

- Óvoda – néptánc
- Iskola – néptánc, grafika, báb, színjáték, zene: előképző 1. szolfézs, alapfok 1. szolfézs, előképző 2. szolfézs + hangszer, alapfok 2. szolfézs + hangszer

A béiratkozással kapcsolatban bővebb információ olvasható a www.kornye.hu oldalon.

„Vélem-én”

Hogy kevesen mondják el és vállalják fel véleményüket nyilvánosság előtt. Pedig az építő jellegű kritikának talán előljáróink is örülnének, hiszen összefogással előbbre juthatunk, még élhetőbbé és szebbé tehetjük szűkebb pátriánkat.

Kedves olvasó – aki megállít sokszor véleményével, kritikájával, dohogásával, és én ennek mindig örülök, mert a dicséret és a kritikák is jó szándékúak, és környezetünk életünk jobbá tételét szolgálják - most összefoglalom a köz szavát:

A mai világban már pillanatok alatt jutunk el más városokba, országokba, esetleg rövid idő alatt más kontinensekre is. Van összehasonlítási alapunk, látjuk milyen a másik település.

Azt gondolom, hogy nincs okunk szégyenkezni. Nekünk már természetes, hogy esőzéseknél, olvadásnál tiszta cipővel térhetünk otthonunkba, (a vis maior eseteiktől tekintünk el) mert aszfaltozottak az utak, járdák, az egész falunk.

Nem volt ez mindig így. Volt idő, amikor még salakosak, kátyúsak voltak az utak, járdák, közterületek. Ha figyelmesen nézzük a televíziót még ma is láthatunk településeket, ahol kénytelenek megküzdeni a sártengerrel, porral, piszokkal.

Menjünk néha úgy végig a falun, hogy észre vesszük a szépet is. Megéri, mert Környe szép! Figyeljünk fel a megújult templomtérre, a kihelyezett padokra, a szépen nyíló virágokra, a tóparti sétány fáira, a polgármesteri hivatal udvarára, parkjára, a játszótérekre, a csodálatos, mások által irigyelt környei tóra és partjára, a Les-hegyre és az onnan elénk táruló kilátásra, ami tényleg pazar és teljesen más megvilágításból láttatja életterünket.

Bizony a városokkal körülölelve büszkén mutathatjuk szűkebb hazánkat, ha átutazó, vagy vendég érkezik.

De a szép és a csúnya, a rossz és a jó, ikertestvérek. Ezért kell szólnom és tolmácsolnom azokat a hangokat is, amelyek kritikával illetik községünket, csak nem szeretnék felvállalni kiletüket.

Egyetértek velük: gazos a falu, ami nem feltétlen az önkormányzat, a hivatal hibája. Sokan vannak, akik úgy vélik, az én házam az én várom, onnan egy centivel sem odébb, ugyan le nem vágom a fűvet, a gázt, ami a járdán túl van. Valószínű, hogy a faluba bevezető út padkájának gyomtalanítása nem a községünk feladata, de lehangelő látvány, ami elénk tárul, amikor begurulunk

Környe „kapujába”. Sokat tehetnek a vállalkozók, üzlettulajdonosok is annak érdekében, hogy portáik előtt rend legyen, csinosabbá, vásárlócsalag-többé téve környezetüket.

A fentiekben írtam, hogy az átutazó jó érzéssel érkezik falunkba, persze azért volna mit takargatni, pedig nehezen lehetne. Voltak szebb napok, amikor az akkori mezőgazdasági kombinátban és környékén patyolati rend és tisztaság uralkodott. Most sajnos a vasút felőli bejárótól egészen az Oroszlány felé eső kapuig – legtöbbször esetben – égig ér a gáz. És mert a gáz olyan, ha nem vágják és esik az eső, akkor nő, és megbújik közte a parlagfű és a különböző allergén növények tömkelege.

Öröm az örömben, hogy vannak szép példák, többségében virágos ablakok erkélyek járdaszélek, gondozott porták.

Sokan lelik örömeiket környezetük szépítésében, aztán egyszer csak elveszítik a lelkesedésüket, mikor arra eszmélnek, hogy a négy muskátlis ládából egy eltűnik az ablakból, ki van tépve a frissen

elültetett tuja, facsemete. Remélhetőleg nem veszíti kedvét a többség a vandál, virtuskodó, vagy csak jó heccnek tartó emberek miatt, akik akkor érzik jól magukat, ha kárt okoznak jártukban-keltükben. Elgondolkozhatunk azon, hogy tőlünk alig száz kilométerre nyugatra miként csinálják, milyen nevelő eszközöket vetnek be a vandalizmus ellen, hogy kint lehetnek a ház előtt a kerékpárok három lakat nélkül, virágok garmadája kiültetve kaspókban, cserepekben, cipők heverhetnek a bejárati ajtó előtt és még csak kerítés sincs a ház körül. Ha a házigazda nem teszi arébb, akár évekig is kint maradhat úgy, hogy senki nem nyúl hozzá, egész egyszerűen, mert tisztelik a másik embert, a másik keze munkáját, értékeit. A gyerekek ebben nőnek fel és ezt adják tovább, igényük van a szépre, a kulturált létre.

Talán (remélem) már jó irányban haladunk mi is, és remélhetőleg a fenti kirívó esetek egyre ritkábbá válnak, mert mindenben felülkerekedik a tudat, hogy a szép, rendezett környezet is értünk van, és ettől a közérzetünk is jobbá válhat.

Csak az szomorít el, hogy e sorokat (talán) soha nem az olvassa el, aki(k) nek szól... bár? ki tudja? talán mégis...

Molnár Varga Katalin

Kedves Környeiek!

Talán túlonultul naiv vagyok, s ez akár hibaként is felróható... vállalom... Azt gondoltam, hogy a „Vélem-én” rovat elindításával valóban nagyközösségünk színe előtt, s legfőképp névvel vállalva, lehetőség nyílik az itt élők véleményének megjelentetésére. Ezzel – akár – megelőzve a találgatásokat, „okoskodásokat”, rosszindulatú megjegyzéseket, s még sorolhatnám.

Ez idáig azonban sajnos azt tapasztaltam, hogy Katalinnal csupán ketten vagyunk „legények a gáton”. Mások továbbra is őrzik „jó” szokásukat: egyszerűbb, könnyebb a faluban találkozási „jól odamondogatni”, jóindulatúnak dőlt gonoszok kérdéseket feltenni, gondolván, hogy a szó elszáll, vagy fájó sebet üt, de később nem igazolható, kinek a tuskéjétől...

S valóban, az írás az igen, az megmarad. Aki írásban fogalmazza meg a véleményét, talán épp emiatt átgondoltabb, talán többször is átrágja a mondandóját, izlelgeti a szavakat, s ha bántónak érzi, akkor felemeli a tollát a papírról, kezét a klaviatúrától... mert érzi, hogy nem érdemes első indulatból véleményt formálni, a harag nem jó tanácsadó... („Tisztelet” a kivételeknek, akik a legnépszerűbb közösségi portálon „tombolnak”)

Én őszintén bízom benne, hogy azért nem találunk Katalinnal követőkre... mert a „suttogók” olykor izlelgetik a szavakat. S bízom benne, hogy nem azért maradunk „magunkra” a Környei Hírhozó hasábjain véleménynyilvánításainkkal, mert az itt élők sokkal inkább ragaszkodnak a névtelen, az **utcai hírmondók** számára elrejtett apró, rosszindulatú megjegyzésekhez, mint a közösség egésze előtt felvállalt véleménynyilvánításhoz.

Lehet, hogy naiv vagyok... Kérem, igazolják, hogy nem!

Az elektronikus leveleket a hirhozo@kornye.hu e-mail címen várom, de azok, akik nem szeretnék írni, csak „mesélni”, hívjanak a 06 30 3874690-es telefonszámon.

Köszönöm!
Salamon Gyöngyi

Anyatej világnapja

„Isten nem lehet ott mindenhol, ezért teremtette az anyát”
– Az anyatej világnapjára (augusztus 1.)

Ne ijedjenek meg, nem az anyatej (egyébként csodálatos) összetételéről, nem is a szoptatás előnyeiről fogok most írni, bár ezekről is bőven lehetne. Az viszont biztos, hogy az anyatejnél jobbat még nem találtak fel, pedig folyamatosan próbálkoznak vele.

Most inkább személyes tapasztalataimról szeretnék mesélni. Amikor 1980-ban dolgozni kezdtem, a szoptatás világviszonylatban is a mélyponton volt, több okból. Kezdődött a szülés után, amikor hozzá sem érhattünk a saját kisbabánkhoz, 12 óráig meg sem kaptuk őket, utána is csak 3 óránként fél órára, 8 napon át. Nem is tudom miért nem lázadtunk fel!

Aztán nőtársaim még biztos emlékeznek rá, hogy már két hetes korban gyakorlatilag megkezdtuk a babák elválasztását gyümölcslevelek adásával. Tettük ezt jóhiszeműen, a tudomány nevében, hiszen – mondták – kevés a vas az anyatejben. Ami igaz is, de az a kevés tökéletesen felszívódik. Na és a tápszerek! Ingyenesek voltak, sokat ártottak, (akárcsak a tehéntej hígítások) bár nem mindig azonnal, hanem felnőttkorban, a magas vérnyomás, szív-érrendszeri betegségek, elhízás, allergia formájában.

Sajnos akkoriban a 2-3 hónapos babák többsége már nem kapott anyatejet, és kivételes volt az 1 éven túli szoptatás. Mára, hála Istennek, megfordult ez a folyamat, most a 3 hónapos babák nagy többsége anyatejes, és nem ritka a két éven túli szoptatás sem.

Szeretnék néhány tévhitet eloszlatni, ami még ma is a szoptatás ellen hat: „Ne menj rooming-in-be, mert ott nem lehet pihenni.” Kedves Kismamák! Mi nem választhattuk azt, hogy a kisbabánkkal lehessünk, és higgyétek el, nagyon rossz volt. Éljetek ezzel a lehetőséggel! Sokkal hamarabb beindul a tejelválasztás, ha mindig szophatnak a babák, amikor felébrednek. Nem kell félni, napi 20 órát alszanak, az alatt azért lehet pihenni.

A másik: „Lázás anya ne szoptasson, mert forró a teje.” Erről van egy kedves emlékem. Egy dédpapa hívott egyszer kétségbeesetten, hogy lázas az unokája, reggel óta nem mer szoptatni. A baba viszont nem fogad el mászt, csak sír. Mit csináljanak vele? Hát mit? Szoptassa meg az édesanyja! És a kezébe adtam a kicsi fiút. A velem egyszerre érkező orvossal ellágyulva néztük őket, nagyon szépek voltak. Természetesen nem lett a picinek semmi baja, sőt az anya betegségét sem kapta el, hiszen a tejben már ott volt az ellenanyag.

De a „vizes tej”-ről is hallani. Természetesen sok víz van benne, mint minden folyadékban, és tudjuk, hogy a szoptatás elején valóban hígabb tej jön, hogy oltsa a csecsemő szomját. A vége, a hátsó tej viszont sűrűbb, laktatóbb. Ezért fontos, hogy elég ideig legyen mellette a baba.

Gyulladt mellből is lehet, sőt kell is szoptatni, hogy megszűnjön a tej pangás. Segíthet egy megpuhított káposztalevél a melltartóban elhelyezve. A meleg pára fellazítja a fájdalmas csomókat, így könnyebben kiüríthető az emlő.

Befejezésül egy gyerekszám: A baba türelmetlenül nyöszörög, szopizni szeretne, anyukája még reggelizik. Nővérkéje odamegy hozzá, fölül hajol, s megkérdi: akarsz enni az én cicimból?

Kissné Ágoston Éva védőnő

Jogsegély!

Bővült a jogi segítséget nyújtó irodák hálózata azzal a céllal, hogy a munkavállalók, a vállalkozók és az álláskeresők ingyenesen minőségi és elérhető jogi szolgáltatáshoz jussanak.

AJogpont+ hálózat hét régió több mint 150 településén működtet irodát. A hálózat ügyfélszolgálati irodái Tatabányán, Tatán és Oroszlányban is elérhetők.

Az Új Széchenyi Terv keretében a Társadalmi Megújulás Operatív Program támogatásával az idén július elején elindult projekt célja, hogy a rászoruló állampolgárok – különösen a munkavállalók, az álláskeresők, a fiatalok, az 50 év felettek, a vállalkozók és a vállalkozni szándékozók – ingyenesen minőségi és elérhető, személyre szabott jogi segítséghez jussanak.

A kezdeményezés az 2009-2010 között sikeresen működő Jogpont Hálózat alapjaira épül, annak továbbfejlesztésével azonban a mostani, 2014. május 31-ig finanszírozott projekt a jogterületek bővítésével és a tanácsadás formáinak szélesítésével az eddiginél hatékonyabb segítséget nyújt. A kizárólag magánszemélyeknek nyújtott jogi szolgáltatás a munkajog, a társadalombiztosítás, a családjog, a cégjog, a közigazgatási jog, a pénzügy és az adójog területére terjed ki.

A Jogpont+ irodákban a lehetőséggel élők személyesen ügyfélfogadási időben, emellett telefonon, e-mailen és online is fordulhatnak kérdéseikkel a szakemberekhez. A **www.jogpontplusz.hu** honlapon minden információ, közöttük a

Jogpont+ irodák címei és ügyfélfogadási időpontjai, valamint az ország minden pontjáról vezetékessé vonalon ingyenesen elérhető zöld számok is megtalálhatók.

Jogpont ügyfélfogadás településünk környékén:

Tatabányán, a Komáromi u. 16. sz. alatt:

Dr. Lanczner Gabriella és Dr. Partali László minden hétfőn, kedden, szerdán 8–11, minden pénteken 14–17, a hónap első szerdáján 15–16, a hónap első csütörtökén 8–9 óra között várja az érdeklődőket.

Oroszlányban, a Szent Borbála tér 1. sz. alatt:

Dr. Vasi Gizella a hónap első és harmadik hétfőjén 9–11, a hónap második és negyedik hétfőjén 15–17 óra között tart ügyfélfogadást.

Tatán, a Kossuth tér 1. sz. alatt:

Dr. Szalai László minden páros hét hétfőjén 9–12, minden páratlan hét hétfőjén 14–16 óra között várja a Jogpont ügyfélszolgálatához fordulókat.

Bejelentkezés nem szükséges, az ügyvédek érkezési sorrendben fogadják az ügyfeleket!

A női tipegők, férfi cipők, csizmák, papucsok és stoplisok mestere: Tubi bácsi pajtása

Volt a Tatabányai Bányász élvonalbeli labdarúgó csapatában egy környei meghatározó és nélkülözhetetlen „csapattag” több mint két évtizedig. Lakat, Temesvári, Tornyi edzősége alatt teljesített szolgálatot, a pályán mégis csak a mérkőzés előtt lehetett látni...

Eri János elkötelezett, a cipész mesterséget hivatásának érző ember volt mindaddig, ameddig dolgozott és még nyugdíjba vonulása után is sokáig. Ahogy mesélte, Környe „szolgálatában” is állt, hiszen elvállalta azokat a pár öltéssel járó javításokat, apróbb ragasztásokat, kis munkákat is, amiből nem lehetett a meggazdagodásra számítani, de mindig nyugodt szívvel feküdt le, mert tudta: segített időseknek, fiatalnak, akik vagy ragaszkodásból vitték el hozzá a féltett cipőt, táskát – remélve, hogy még megmenthető – vagy kényszerből, mert nem tellett újra... és ez utóbbi elég sokszor fordult elő az elmúlt évtizedekben.

Eri János 1959-ben végezte el az iskolát. Akkoriban csak protekcióval lehetett bekerülni suszterinasnak, nagy keletje volt a jó mesterembernek, nem volt szégyen a kétkezi munka, a cipőket pedig addig viselték, ameddig lelket lehetett még lehelni beléjük. Nem mindennapi tehetségét bizonyította, hogy cipésztanulóként részt vett a megyei szakmai versenyen, amit meg is nyert, aztán jött az országos megmérettetés, és mert első helyen végzett, előbb is szabadult, nem kellett vizsgáznia. Ő már régen dolgozott, mikor a társak még a vizsgákkal bajlódtak.

A Cipész Ktsz-nél helyezkedett el, ahol 22 évig javította, és szebb-nél-szebb bőrből készítette a lábbelikeket. Aztán egy szép napon „elcsalták” a focicsapathoz Tatabányára. Kellott a jó szakember,

1984. május

a mester, hiszen abban az időben még nem voltak flancos egybeöntött stoplis cipők. Ahogy *János* meséli, ment a csapattal mérkőzésről-mérkőzésre, ott ült a kispadon, bárhol léptek pályára a fiúk. Komoly szerepe volt, olykor „felderítőként”. Ki hinné? Voltak ugyanis olyan csapatok, akik jól belocsolták a 16-os környékét, hogy mély legyen a talaj, túljárva ezzel az ellenfél eszén. De nem *Jánosén!* Meccs előtt bejárta a pályát, feltérképezte, hogy a küzdőtér mely részén milyen a talaj, mély-e vagy éppen kemény, hepe-hupás? Miután megtörtént a bejárás, elővette a „dokortáskáját” és kezdődött a tudomány: beállítani vagy, felszerelni a talajviszonyoknak megfelelő stoplikat, megjavítani, kicserélni a játék hevén megroggolózott cipőket. Fontos ember volt a csapatnál, vitték magukkal mindenfelé: Svédországba, Romániába is eljutott akkoriban. Mint meséli, mindig jó volt a hangulat, a csapatszellem, jó volt a viszony mindenkivel, különösen jó pajtása volt a gyúró *Tubi*, „emberi” néven *Sándor Imre*, akivel sokat bolondoztak.

Focicsukás időszakáról tanúskodnak a falon látható tablók az egykori „nagyokról” *Szabó Gyuri*, *Kiprich József*, *Plotár Gyula*, *Vince Piliu*, *Kiss Imre* és a többiek képeivel. A vitrinben őrzött több mint négyszáz jelvény begyűjtése sem volt kis feladat, őrzí az emléket megannyi útnak, melyet a csapattal tett meg.

Sajnos, ma már nincs szükség stoplik cseréjére a nagyoknál, mondja a mester szomorúan, hiszen más világ járja, de azért volt olyan örömteli emléke nemegyszer, amikor a környező városokból, településekről irányították hozzá a focipalántákat a javításra váró stoplisokkal, mondván, ha *Környén* az *Eri János* nem tudja megjavítani, akkor senki sem, s akkor az a cipő kidobásra ítéltetett.

Merthogy a mester valóban mindent megtett, olykor még a lehetetlent is megpróbálta, hogy életet leheljen a tulajdonosok féltett, szeretett kincseibe: a csukákba, a kigyúrt, lábhoz igazodott cipőkbe, szandálokba, csizmákba, papucsokba, táskákba és focilabdákba, hiszen azokon is varrta, javította az elnyűtt bőrt megszámlálhatatlanul az eltelt évtizedekben.

Példamutató élete, családseretete bizonyítja, hogy suszterként is lehet irigylésre méltó karriert csinálni, boldog, teljes életet élni. Ez a szakma, mint oly sok másik is, már-már kihálóban van, pedig az ilyen mesterek, mint *János* tudnák megszerettetni és átadni a fortélyokat, a tikokat, a feledésbe merülő szerszámok használatát a fiatal nemzedéknek.

Molnárné Varga Katalin

Earl János és „Tubi”, azaz: Sándor Imre
1978 áprilisában

Szivárványos körút Erdélyben

A Szivárvány Táncegyüttes bátor hegymászó részére, aki 2012. július 27. napján nem mindennapi kitartásról és merészségről tanúbizonyságot téve, halált megvető bátorsággal a csúcsra mászva felgyalogolt a Torockói Székelykő 1128 méteres sziklagerincére... – áll azon az Oklevélen, amely igazolja a környei szivárványos táncosok „végtagjai nem kímélését”. De a gyerekek tánc közben sem kímélik „végtagjaikat”...

Eről is tanúbizonyságot tettek Erdélyben. S őket és kísérőiket az oklevél mellett még számtalan élmény emlékezteti hosszú éveken át a szivárványos erdélyi körútra... ahonnan fájó szívvel indultak haza, s azaz az ígérettel, hogy jövőre visszatérnek...

„Magyar, német és szlovák elemek keverednek a környei Szivárvány Táncegyüttes repertoárjában. A sokszínű csoport táncában benne rejlik a múlt, jelen és jövő... Környe lakossága a történelem kényszerű népességmozgásának következményeként keveredett német nemzetiségű és a Csallóközből áttelepített magyar ajkú családokkal. Érthető az ezerarcú múlt, és éppen ezt a sokszínűséget hivatott szimbolizálni a csoport neve. A nemzeti hagyományok mellett a tagok felelősségüknek érzik a felvidéki szokások felelevenítését is... A székelyudvarhelyi rendezvényre az Artera Alapítvány meghívására érkeztek...” – a többi között ezek a sorok jelentek meg „Szivárvány a Sokadalom egén” címmel a székelyudvarhelyi Míves Emberek Sokadalmának Lapjában július végén, amikor a környei fiatal táncosok – régi álmat váltva valóra – Székelyföldön is megmutathatták, milyen páratlanul sokszínűek és tehetségesek.

A fellépésig és az erdélyi körútig azonban hosszú út (szó szerint is) és tervezgetés, izgalom, majd egyre türelmetlenebb várakozás vezetett. Mígnem elérkezett július 26-a, s a hajnali indulás...

A folytatásról László Márta szervező, táncegyüttes vezető számolt be. (Az „útinapló” teljes terjedelmében a www.kornye.hu portálon olvasható.)

Az ártándi határátkelőig meg sem álltunk, majd hosszabb pihenő következett Királyhágón. Első célunk Torockó volt, ahol az unitárius egyház turistaházában már vártak minket. A szobák elfoglalása után útnak indultunk, hogy bejárjuk a tordai hasadékat.

Torockó az egyik legszebbnek tartott Európa Nostra Díjas település Erdélyben, a Világörökség része. Megnézve a települést, s annak nevezetességeit, egyfajta időutazásban volt részünk. Az utókornak megőrzött szász stílusú fehér házak között a hegyből fakadó forrás vízből merítve vizsgáltuk, vajon igaz-e a monda: Torockón kétszer kel fel a nap... S valóban, a település fölé magasló, 1130 méteres Székelykő sziklatömege mellett balra kel, majd megbújik mögötte, s onnan kikerülve újabb napfelkeltének lehettünk szemtanúi...

A következő napon indultunk tovább Székelyudvarhelyre, ahova az Artera Alapítvány meghívására a Míves Emberek Sokadalmára voltunk hivatalosak. Népművészeti kiállítás és vásár, szórakoztató programok, koncertek három napon át – ez jellemzi dióhéjban az udvarhelyi sokadalmat, melyben nekünk is részünk volt.

Másnap Szejkére, Orbán Balázs, a legnagyobb székely író, etnográfus egykori birtokán lévő síremlékéhez látogattunk el, majd fél napos kirándulást tettünk a parajdi sóbányába. Nagy élményt jelentett mindenki számára a 120 méter mélyen elénk táruló földalatti csoda, Európa legnagyobb látogatható, ma is működő sóbányája játszóterekkel, templommal, kiállításokkal.

Másnap útra keltünk Csíkszeredára, ahová a Hargita Nemzeti Székely Népi

Együttes meghívására érkeztünk. Meglepetésünkre a táncosok ajándékokkal „sztárcsapatként” fogadták együttesünket: körbevezettek székházukban, előadást rögtönöztek, majd bevonták a csoport tagjait is a több mint egy órás közös táncba. Látni az ottani profi tánckar tudását, lelkesedését, megállapítottuk: joggal vihették őket az erdélyi magyar kultúra hírére Dél- Koreába a Világkiállításra...

Ellátogattunk Csíksomlyóra, majd továbbutaztunk Lázárfalvára, az András Alapítvány rendezvénybirtokára. A gyermekek számára rendkívüli élményt jelentett – többek között – a csűrben alvás, a bátrabbaknak a szabadban mosakodás, a hajnali madárles, s háziasszonyok ételek kóstolása.

Másnap a csoport tagjai által nagyon várt kirándulás következett a Szent Anna tóhoz, Európa egyetlen természetben megmaradt vulkáni tavához. Este vendéglátónk, a Hargita Együttes vezetője csíki táncokat tanított, majd – csűr ide, csűr oda – a 21. sz. csodájának köszönhetően éjszakába nyúló projektoros mozázzal zártuk az eseménydús hetet.

Az utolsó reggel kissé szomorúan csomagoltunk, megígértük a kedves házigazdáinknak, hogy jövőre visszajövünk...

Erdélyi nagykörutunk nem jöhetett volna létre Környe Község Önkormányzata, az „Értetek Nebulókért” Alapítvány, a Szülői Munkaközösség, a Szivárvány Táncegyesület és a szülők támogatása nélkül! Továbbá köszönetet mondunk csoportkísérőinknek, Staudinger Ágotának, Farkas Évának, s végül, de egyáltalán nem utolsó sorban a sofőröknek, Berényi Tibornak, Varga Péternek, Reményi Sándornak, akik biztonságosan, balesetmentesen levezették a több mint két ezer kilométert.

Köszönjük!

László Márta

Anyáink, nagymamák receptes könyvéből

Női szeszély édesanyám receptes könyvéből

Hozzávalók a tésztához:

- 35 dkg liszt • 10 dkg zsír vagy margarin
- 2 dkg élesztő • 2 dl tej • 1 kanál cukor
- 4 tojás sárgája • pici só

Elkészítése:

Langyos, cukros tejbe felfuttatjuk az élesztőt, a fenti hozzávalókat összekeverjük, tepsibe simítjuk és hagyjuk kelni, majd félig megsütjük.

A tojás fehérjét 15 dkg cukorral kemény habbá verjük. A félig megsült tésztára baracklekvárt kenünk, és arra rásimítjuk a felvert habot, vagy rácsozzuk a habbal, és készre sütjük.

Jó étvágyat kívánunk!

Molnárné Varga Katalin

Megérkeztünk!

„Mint a fény az árnyat, záport a virág,
mint patak a medrét, madarat az ág,
mint sóhajos nyári éjjel a fák az eget
– mindenkinél jobban téged így szerettelek.”

Augusztusban három aprócska
állampolgárral gyarapodott községünk.

Sok szeretettel köszöntjük

Aradi Attila és Kovács Katalin
kislányát Emesét,

Wéber Viktor és Puskás Anikó
kisfiát Hunort,

valamint

Kertész József és Gál Gizella
kisfiát Józsefet.

Szüleiknek és a babáknak hosszú,
boldog életet kívánunk!

A Korona nem csupán a királyok kiváltsága!

Látogasson el hozzánk, s érezze fejedelmien magát az M1-es autópálya Győr felé vezető oldalán Remeteség-pusztánál.

A Korona Étteremben minden nap 6.30–21.00 óráig várjuk vendégeinket. A la carte kínálatunkban a magyar és nemzetközi konyha széles palettájáról választhat a pacaltól a fetás csirkemellen keresztül a királyrákig. Éttermünk természetesen csakis kiváló és friss, házi alapanyagokból készíti az ételeket, s a lisztérzékenységben szenvedők is jóllakottan távozhatnak.

Egyedi megrendelések alapján vállaljuk vegyes- és hidegtálcák készítését, sőt, éttermünk otthonába varázsoljuk! Legyen kisebb-nagyobb családi esemény, ballagás, születésnap, házassági évforduló, a Korona Étterem külső helyszínen is a rá jellemző, magas színvonalon gondoskodik a vendéglátásról, igény szerint a szükséges tállakról, evőeszközökről, poharakról, izléses terítésről.

Jó étvágyat és ezen hirdetés felmutatóinak

2013. június 30-ig 15%-os kedvezményt kínálunk az ételfogyasztás árából a Korona Étteremben, vagy azon a helyszínen, ahová varázsolják vendéglátásunkat!

Ne feledjék! A Korona nem csupán a királyok kiváltsága!
Látogasson el hozzánk és érezze fejedelmien magát!

www.koronarestaurant.hu • Telefon: 06 34 487 366
Szeretettel várjuk: Tiba-Szögyényi Andrea és Tiba Sándor

Születésnaposok

„Tartogat még az élet szépet
Még, ha lassabb is már a lépted.
Gyönyörködj kerted virágában
Füred meg a napsugárban.”

A környei önkormányzat nevében sok
szeretettel köszöntjük a falu azon szép
korú lakóit, akik augusztusban ünnepelték
kerek születésnapjukat:

80 esztendő

Prekob Jánosné (1932. augusztus 14.)
Samu Istvánné (1932. augusztus 21.)

75 esztendő

Prekob István Ferencné (1937. augusztus 9.)

70 esztendő

Borbély János (1942. augusztus 2.)
Hadverő Józsefné (1942. augusztus 3.)
Kurucz Imre László (1942. augusztus 29.)
Pintér János (1942. augusztus 9.)
Somogyi Györgyné (1942. augusztus 14.)

További jó egészséget és sok boldogságot kívánunk!

Programok

Kitelepítési megemlékezés

A Német Nemzetiségi Önkormányzat Környe szeretettel meghívja Önt és családját szeptember 1-jén, szombaton, a kitelepítés 65. évfordulójára rendezett megemlékezésre.

PROGRAM

- 17.00 óra Szentmise a katolikus templomban.
17.45 óra Koszorúzás és megemlékezés a Kitelepítési Emlékműnél.
18.30 óra Kulturális program a Községi és Tájházbán a környei Német Nemzetiségi Dalkör és a Máriahalmi Német Nemzetiségi Dalkör részvételével.

A szervezők a műsor után mindenkit szeretettel várnak egy baráti beszélgetésre, illetve egy közös éneklésre és táncra.
A zenét a vértessomló HEIMATTÖNE zenekar szolgáltatja.

Szüreti felvonulás és bál

A szüreti multság idén szeptember 22-én vár mindenkit községünkben. A szüreti menet délután 2-kor indul az önkormányzat parkolójából, a Szivárvány Táncegyüttes, a környei Hagyományörző Német Nemzetiségi Gyermekcsoport, az alsós német „nemzetiségi” csoportok tanulói, az óvodás táncosok, a Német Nemzetiségi Dalkör és a Várgesztesi Vagányok a következő megállóhelyeken csalogatnak mindenkit tánccal, muzsikával a felvonulást követő multságba:

- Rákóczi utca (Bernhardt Tivadarék előtt)
- Alkotmány utcai parkoló
- Feszti utca – Kisfaludy-köz kereszteződés
- Bajcsy utca – József A. utca kereszteződés
- Hunyadi utca – Rózsa F. utca kereszteződés
- Patak utca
- Polgármesteri Hivatal parkolója.

A felvonulás lovas résztvevői meglepetéssel is készültek, a menet után a tóparton lovagoltatják a vállalkozó kedvű érdeklődőket. Az általános iskolában éjfélig, de a hangulat szerint akár tovább is tartó szüreti bálban a talpalávalót a Várgesztesi Vagányok szolgáltatják.

A szervező Német Nemzetiségi Önkormányzat Környe a felvonulásra és a multságba minden környeit szeretettel hív és vár!

Lovaglás és íjászat a sportpályán

Szeptember 1-jén, szombaton újabb állomásához érkezik a Mozdítsd meg „KÖRNYE”zeted 2012. programsorozat.

Délelőtt 10 órától kicsiket és nagyokat egyaránt várnak a szervezők a sportpályán, ahol lehetőség nyílik lovaglásra, s a vállalkozó kedvűek azt is kipróbálhatják, milyen ügyesen bánnak az íjjal. Aki teheti, látogasson el a sportpályára, ahol délig díjmentesen várják a programok az érdeklődőket!

Bővebb információ a 06 30 277 7909-es telefonszámon kérhető Gubicza Istvántól.

Egészség és társadalmi részvétel felmérés - a válaszadás önkéntes

Magyarországon 2012 őszén a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) és az Európai Unió Statisztikai Hivatala (EUROSTAT) együttműködési megállapodásának megfelelően kerül sor az Európai egészség és társadalmi részvétel (TÁRS-) felmérésre. Az adatgyűjtést a KSH végzi, az Eurostat előírásai alapján, a kérdezőbiztosok a községünkbe is ellátogatnak.

A felmérés elsősorban az európai uniós adatigényeket és a közösségi szociálpolitikai döntések megalapozását szolgálja, ezért az országok nagy többségében azonos időpontban, egységes előírások szerint hajtják végre.

Az adatfelvétel az emberek többsége számára bármikor elérhető társadalmi részvételi lehetőségeket, tevékenységeket vizsgálja. A TÁRS-felmérés elsősorban az egészségi problémákkal és sérüléssel, fogyatékkal élő társadalmi akadályozottságát kutatja, összehasonlítva egészséges társaik lehetőségeivel.

Magyarországon a TÁRS-felmérés 530 településen – köztük Környén is – a 15 éves és idősebb, magánháztartásokban élő lakosság körében, közel 11 ezer fő megkérdezésével zajlik szeptember 15. és október 31. között.

A sorszámozott igazolvánnyal rendelkező kérdezőbiztosok ebben az időszakban keresik fel a véletlen mintavétellel kiválasztott személyeket, és kérdőívet töltenek ki az egészségi állapotukról, a társadalmi részvételi lehetőségeikről, a munkavállalásról, tanulásról, közlekedésről, szórakozásról, társas kapcsolatokról és életkörülményeiről. A kérdőív vizsgálja azokat az akadályokat, amelyekkel az emberek a társadalmilag szokásos tevékenységeik során szembeüthetnek. A válaszadók többségét hordozható számítógép (laptop) segítségével kérdezik ki, mások hagyományos, papír kérdőívvel válaszolhatnak. A válaszadás önkéntes.

A felmérés során gyűjtött adatokat a KSH az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) és a statisztikáról szóló 1993. XLVI. törvény (Stt.) előírásainak szigorú betartásával kezeli, csak statisztikai célra használja fel, név és cím nélkül, az egyéni azonosítást kizáró módon.

A felmérés megkezdése előtt a mintába bekerült személyeknek a KSH tájékoztató levelet küld.

Kiadja:

Polgármesteri Hivatal 2851 Környe, Alkotmány út 2.

A kiadásért felel:

Beke László polgármester • 06 30 7681624

A szerkesztésért felel:

Salamon Gyöngyi • 06 30 3874690

hirhozo@kornye.hu • www.kornye.hu

Nyomdai munkák: JÁ-KI PRESS Nyomdaipari Kft.

2851 Környe, Rákóczi F. u. 73.

A sokszorosításért felel: Jávors Zsolt ügyvezető